

NORGES HØYESTERETT

Den 5. mai 2014 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Gjølstad og Stabel og kst. dommer Kaasen i

HR-2014-00863-U, (sak nr. 2014/694), sivil sak, anke over beslutning:

A

B

(advokat Kristin Kruse)

mot

Y kommune

(Kommuneadvokatene i X
v/advokat Bård Nordby)

avsagt slik

K J E N N E L S E :

- (1) Anken gjelder beslutning av lagmannsretten om ikke å gi samtykke til anke over dom av tingretten i sak om overprøving av vedtak av fylkesnemnda for barnevern og sosiale saker etter lov om barneverntjenester, jf. tvisteloven § 36-10 tredje ledd.
- (2) Fylkesnemnda for barnevern og sosiale saker i Z fattet 13. desember 2012 vedtak med slik slutning:
  - "1. Y kommune, barneverntjenesten, overtar omsorgen for C, født 23.12.05.
  2. C plasseres i fosterhjem.
  3. Mor og far, A og B, gis rett til samvær med C fire ganger i året, tre timer hver gang. Barneverntjenesten bestemmer nærmere tid og sted for samvær, og gis anledning til å føre tilsyn."
- (3) Foreldrene brakte saken inn for Drammen tingrett, som 4. juli 2013 avsa dom med slik slutning:
  - "1. Fylkesnemnda for barnevern og sosiale saker Z sitt vedtak av 13.12.2012 punkt 1 og 2 stadfestes.

2. A og B gis rett til samvær med C, f. 23.12.2005, 6 - seks - ganger i året, tre timer hver gang. Barneverntjenesten bestemmer nærmere tid og sted for samværene og gis rett til å føre tilsyn.
3. A og B gis rett til telefonkontakt med C, f. 23.12.2005, 4 – fire – ganger i året. Barneverntjenesten kan bestemme tid og sted for samtalene og gis rett til å føre tilsyn."

(4) Foreldrene anket tingrettens dom, for så vidt gjaldt slutningen punkt 3 om begrensning av telefonkontakten. Borgarting lagmannsrett traff 24. februar 2014 beslutning med slik slutning:

"Det gis ikke samtykke til at anken fremmes."

(5) Lagmannsretten viste til at begrensningen av telefonkontakten innebærer at tingrettens dom går ut på tvang som ikke er vedtatt av fylkesnemnda, og at vilkåret for ankebehandling i tvisteloven § 36-10 tredje ledd bokstav d derfor er oppfylt. Samtykke til ankebehandling ble likevel ikke gitt, fordi lagmannsretten i den skjønsmessige vurderingen kom til at det ikke er trolig at saken vil få et annet resultat etter ankebehandling. Lagmannsretten fant ikke vesentlige svakheter ved tingrettens dom, jf. vilkåret for ankebehandling i tvisteloven § 36-10 tredje ledd bokstav c.

(6) A og B har anket lagmannsrettens beslutning til Høyesterett. De har i korte trekk gjort gjeldende:

(7) Vilkårene for ankebehandling er oppfylt både etter tvisteloven § 36-10 tredje ledd bokstav c og d, og samtykke bør gis på disse grunnlagene.

(8) Barneverntjenesten forholder seg ikke til tingrettens premiss om at telefonkontakten skal være uavhengig av samværene. Dette tilsier at begrensningene i telefonkontakten oppheves, subsidiært at telefonkontakten utvides.

(9) A og B har lagt ned slik påstand:

"Borgarting lagmannsretts beslutning om ikke å gi samtykke til å fremme anke i sak 14-022466ASD-BORG/03 oppheves."

(10) Y kommune har i korte trekk gjort gjeldende:

(11) Det foreligger ikke feil ved lagmannsrettens skjønn eller saksbehandling for øvrig.

(12) Foreldrene har vist forståelse for barnevernets gjennomføring av samværene, og for at telefonkontakten foregår som forberedelse til et nært forestående samvær. Barnet har hatt betydelige negative reaksjoner i etterkant av samværene, noe som har gjort det nødvendig for barnevernet å ha en stor grad av kontroll på både samvær og telefonkontakt.

(13) Y kommune har lagt ned slik påstand:

"Anken forkastes."

(14) Høyesteretts ankeutvalg bemerker at utvalgets kompetanse er begrenset til å prøve lagmannsrettens saksbehandling. Dette omfatter blant annet om de lovbestemte vilkår i tvisteloven § 36-10 tredje ledd for å gi samtykke til ankebehandling er oppfylt. Ved denne overprøvingen har utvalget full kompetanse. Hvorvidt det skal gis anketillatelse i tilfeller der

noen av ankevilkårene er oppfylt, hører i utgangspunktet under lagmannsrettens skjønn. Ankeutvalgets kompetanse til å prøve lagmannsrettens vurdering av dette, er begrenset til om skjønnet og den begrunnelse som er gitt for dette, er forsvarlig, se blant annet Rt. 2013 side 1418 avsnitt 17 med videre henvisninger.

- (15) Lagmannsretten har korrekt lagt til grunn at vilkåret i tvisteloven § 36-10 tredje ledd bokstav d er oppfylt, idet fylkesnemnda ikke hadde pålagt begrensninger i telefonkontakt. I tingrettens dom het det om dette:

"... Spørsmålet er nå om telefonkontakten skal være fri eller om det av hensyn til ro og stabilitet i fosterhjemmet og Cs utvikling, bør settes noen grenser for hyppigheten. Kommunens innstilling var at det kunne være telefonkontakt i forkant av samværene. Retten finner at det kanskje ikke er grunn til å etablere en slik indre sammenheng mellom samvær og telefonkontakt. Telefonkontakten må kunne utøves løsrevet fra samværene, f. eks. i tilknytning til fødselsdager, i forkant/etterkant av ferie og for å høre om særskilte hendelser på skolen. Temaene for slike samtaler kan være mange, men bør være knyttet til noe positivt og relateres til C. Retten mener at kontaktpunktene ikke må bli for mange og at den primære kontakten bør være samværene. Retten mener at telefonkontakten kan supplere samværene og også være positiv for C, gitt at temaene ikke blir saken eller det formidles ønske om å få C hjem. Retten har etter dette blitt stående med at det kan være 4 telefonsamtaler i året og uten noen forutsetning om at det bare kan ringes i tilknytning til samvær."

- (16) I tingrettens domsslutning, som er referert innledningsvis, heter det imidlertid at barnevernstjenesten kan bestemme tid og sted for samtaler og har rett til å føre tilsyn.
- (17) Etter ankeutvalgets oppfatning er dommen, sammenholdt med domsslutningen, noe uklar på dette punkt. Spørsmålet om tid og sted for telefonsamtaler var ikke noe konkret tema i anken til lagmannsretten. Lagmannsretten hadde da ingen direkte foranledning til å gå nærmere inn på dette. Gjennom ankebehandlingen i Høyesterett er det kommet frem at partene har ulik oppfatning av rekkevidden av tingrettens dom på dette punkt. Foreldrene gjør gjeldende at barnevernet avslår enhver forespørsel om telefonkontakt utenom samværene, under henvisning til dommen.
- (18) Utvalget er for sin del kommet til at tingrettens dom på dette punkt hadde slike svakheter at lagmannsretten burde vurdert saken etter § 36-10 tredje ledd bokstav c, selv om den ikke var kjent med den tolkningsuenigheten som senere har fremkommet. Når lagmannsretten ikke fant at denne bestemmelsen kom til anvendelse, og dermed heller ikke har foretatt en konkret vurdering av om anken bør tillates fremmet på dette grunnlaget, er dette en saksbehandlingsfeil som må føre til opphevelse.
- (19) Lagmannsrettens beslutning må dermed oppheves.
- (20) Kjennelsen er enstemmig.

S L U T N I N G :

Lagmannsrettens beslutning oppheves.

Ingse Stabel
(sign.)

Liv Gjølstad
(sign.)

Knut Kaasen
(sign.)

Riktig utskrift: